

статистикою, один з п'яти безробітних в Україні має вищу освіту. Тільки один із трьох випускники, які були зареєстровані як безробітні у 2015 році змогла знайти роботу [1, с.280]. Це створює високу конкуренцію для місць, а також потенційного безробіття після градація. Один із чотирьох випускників додають до свого резюме недостовірні відомості про професійний та трудовий досвід, що призводить до неефективна робота та звільнення [2, с.110].

На ринку праці існують наступні проблем: – відсутність якісних робочих місць з гідними умовами та заробітна плата, особливо для молоді; · зниження виробництва та уповільнення темпів розвитку; · низька інвестиційна привабливість ведення бізнесу в Україні; високий рівень оподаткування; низький потенціал зайнятості робочої сили; необ'єктивний відбір кандидатів для співбесіди; застарілі методи опитування. Для поліпшення стану ринку праці потрібно збільшити кількість програм фінансування на сферу освіти. Слід розробити міграційне законодавство, щоб зменшити відтік кадрів з країни. Не менш важливим буде факт, не тільки зменшення податків, але і створення робочих місць, будівництво заводів, фабрик, лабораторій.

Основні висновки. Міграція людей носить подвійний характер: 1) позитивний вплив на кадрах, які іммігрують. Через відтік кадрів, молоді фахівці отримують шанс на отримання ту посаду і заробітну плату якої вони прагнули; 2) процес відтоку кадрів, знижує загальний рівень кваліфікованих співробітників на ринку. Погіршує стан економіки та спричинює диспропорції на ринку праці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гук Л.П. Прогнозування та регулювання розвитку нестандартної зайнятості в Україні. *Бізнес інформ.* 2014. №4. С 278–283.
2. Поліщук Н.К. Динаміка та географія безробіття в Україні: Посібник. 2015, 120с.
3. Всесвітній економічний форум «Звіт про глобальну конкурентоспроможність 2015–2016 рр.». URL: <https://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report-2015-2016> (дата звернення: 01.12.19)
4. Проект «Громадська синергія». URL: <https://www.civic-synergy.org.ua> (дата звернення: 01.12.19).

Сергій СИЛЕНКО,

магістрант 1 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Тетяна СИДОРЧЕНКО,**

к.е.н., доцент (БДПУ)

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Актуальність. Здорове економічне середовище для розвитку територіальних громад може утворитися на ґрунті функціонування широкого прошарку малих і середніх підприємницьких структур, які

спроможні стимулювати конкуренцію, сприяти стабільності суспільства, формувати основу для регіонального розвитку шляхом створення середнього класу.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблематиці розвитку підприємництва в Україні приділили увагу такі вчені: Тимченко О. І., Піхняк Т. А., Скорук О.В., Кашуба О. М, Гаврилюк Г. Є., Витвицька У.Я., та інші.

Мета і методи дослідження. Мета дослідження полягає в розробці напрямків регіональної політики розвитку підприємницької діяльності в об'єднаннях територіальних громадах.

Сутність дослідження. Відповідно до стратегії сталого розвитку «Україна-2020» перед нашою державою поставлена важлива мета – впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі. За вектором розвитку, Стратегія передбачає дерегуляція підприємництва на основі розробки й постійному удосконаленню програм розвитку малого та середнього бізнесу в окремих регіонах країни[1].

Слід підтримати думку О. І. Тимченко, який вважає, що в ефективному розвитку малих підприємств насамперед зацікавлені територіальні громади, тому що: 1) велика частка цього сектора економіки орієнтована на місцевий ринок; 2) збільшення кількості суб'єктів малого підприємництва сприяє створенню нових робочих місць, що вирішує проблему безробіття в адміністративно-територіальних одиницях; 3) разом із зростанням кількості малих підприємств та підприємців збільшуються обсяги виробництва, а отже, зростають податкові надходження до місцевих бюджетів [2].

В умовах децентралізації української економіки постає необхідним врахування територіальних особливостей розвитку малого підприємництва в регіонах України.

Децентралізація влади надала ширші можливості органам місцевого самоврядування направити погляди на нові джерела зростання – малий та середній бізнес, креативну економіку, середній клас. Об'єднання територіальних громад повинні самостійно вирішуватимуть питання місцевого значення, свого добробуту та нестимуть відповідальність за розвиток всієї країни.

Дослідження особливих факторів розвитку підприємництва у різних регіонах України та розкриття ефективного досвіду є актуальними питаннями, яке стане перспективою подальшого дослідження у цьому напрямку. Українцям життєво необхідний якісний стрибок до відкритої економіки підприємницької ініціативи, ринкової конкуренції, генерації інвестиційних можливостей та випуску продукції з високою доданою вартістю. Малий та середній бізнес повинні бути драйвером економічного зростання та запорукою соціальної стабільності в нашій державі. Підприємницька ініціатива на малих підприємствах та збалансована регіональна й державна політика, які сприяють її реалізації – це шлях України до європейського успіху.

ЛІТЕРАТУРА

1. Стратегія розвитку малого й середнього підприємництва в Україні

на період до 2020 року: Розпорядження КМУ від 24 травня 2017 р. № 504-р.
URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/file/text/55/f468579n9.doc> (дата звернення: 05.03.2020).

2. Тимченко О. І. Проблеми та перспективи розвитку малого підприємництва в регіонах України. Ефективна економіка. 2015. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2015_6_14 (дата звернення: 07.03.2020).

Ксенія СІДАК,
магістрантка 1 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Тетяна СИДОРЧЕНКО,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Актуальність. Зелений туризм є одним з найбільш перспективних напрямів загального піднесення економічного рівня регіону. Він не виснажує наявні ресурси, а підвищує рівень життя місцевого населення. Саме зелений туризм є актуальним для дослідження його як напряму розвитку малого і середнього бізнесу.

Ступінь досліджуваності проблеми. Питання розвитку сільського зеленого туризму досліджували такі вчені-економісти: О.М. Березін, П.А. Горішевський, В.П. Васильєв, Ю.В. Зінько, М.М. Костриця, М.Й. Рутинський, Войцех Одзімек, Маркіян Желяк, Н.В. Чорненька та інші науковці.

Мета і методи дослідження. Мета дослідження полягає в розгляді зеленого туризму як перспективного напряму розвитку економічного рівня регіону.

Сутність дослідження. Державна підтримка та сприяння розвитку малого та середнього підприємництва розглядається в Україні як один з пріоритетних факторів позитивного впливу на розв'язання соціально – економічних проблем національного та регіонального рівнів [1, с. 29].

Сприятлива зовнішня територіальна кон'юнктура, невичерпні рекреаційні можливості дають підстави говорити про подальший розвиток зеленого туризму у формі малого підприємництва, що стане вагомим джерелом поповнення місцевих бюджетів, розвитку соціальної інфраструктури сільської місцевості.

Зелений туризм сприяє розвитку малого і середнього бізнесу жителів сільської місцевості, а з іншого боку дозволяє міським жителям відпочивати в природних умовах. Крім того, він дає змогу розвивати знання щодо української культури і спадщини шляхом безпосередньої участі в сільському зеленому туризмі [2, с. 68].

Зелений туризм, як перспективний напрям розвитку загального піднесення економічного рівня регіону має передбачати створення мережі установ та організацій, здатних об'єднати та підтримати подібний різновид підприємницької діяльності у межах певного регіону: це можуть бути, як свідчить досвід, агенції сільського туризму, асоціації сприяння розвитку туризму,